

РЕШЕНИЕ

№ 3916

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1494** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Ю. Е. К., срещу решение № 20219185 от 06.12.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 3 състав, по нахд № 17241/2020 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление №20-4332-019958 от 09.11.2020г., издадено от началник група ОПП- СДВР, в частта, с която за нарушение на чл.103 от ЗДвП на касатора са наложени наказанията лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца и глоба от 100 лева на осн. чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, като вместо това е определено лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба от 50 лева на осн. чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП. Съдът е потвърдил НП в останалата част, с която на Ю. Е. К. за нарушения на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП и на чл.190, ал.3 от ЗДвП са наложени, съответно наказание глоба, в размер на 10 лева на осн. чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП и глоба, в размер на 20 лева на осн. чл.185 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното решение поради допуснати нарушения на материалния закон. Изложени са доводи, че извършването на нарушенията, за които касаторът е санкциониран, не е доказано и установено по несъмнен начин в производството пред районния съд.

Ответникът не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел следната фактическа обстановка: На 22.10.2020г., около 13:54ч. в [населено място], по АМ А-1, като водач на лек автомобил „М. ЦЛК 200 Компресор" с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от [населено място] към [населено място], Ю. Е. К. не спряла плавно в най-дясна част на платното за движение и не изпълнила разпореждане на контролен орган при подаден сигнал със стоп-палка, тип МВР; не представила СРМПС, част II, при повторно спиране на разклона за [населено място]; при извършена проверка в масивите на ОПП-СДВР се установило, че не е изпълнила задължението си в законоустановения срок да заплати глоба по ел. фиш, серия К, №338746, връчен ѝ на 11.04.2020г. На водача бил съставен АУАН № 145443/22.10.2020 г., въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС постановление.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираните нарушения и на относимите обстоятелства, при които са били извършени.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства въззивният съд правилно е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушение по чл. 103 от ЗДвП, съгласно който при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. В разглеждания случай е установено по несъмнен начин, че при първото ѝ спиране за проверка със стоп-палка, К. е спряла в активната лента, като не е отбила плавно в най-дясната част на платното за движение. От изслушаните показания на свидетелите, присъствали при установяване на нарушението, се установява, че водачът е спрял в лявата лента и не е изпълнил указанията на проверяващите органи, като е потеглил с автомобила преди приключване на проверката. Доводите, че К. е приела, че проверката е приключила, поради което е потеглила, не се подкрепят от събраните по делото доказателства, а и не обясняват причината за неизпълнението на задължението при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение.

По безспорен начин е установено, че при извършената проверка касаторът не е представил СРМПС, част II, с което е извършено нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от

ЗДвП, който задължава водачът да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. Твърдението, че документът е бил загубен, а управляваният от К. автомобил е чужда собственост, не могат да обосноват извод за липса на виновно поведение на лицето, тъй като то е следвало да носи всички изискуеми според закона документи.

Съгласно чл. 190, ал. 3 от ЗДвП наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване. В случая е установено по несъмнен, че електронен фиш, серия К, №3387246 на ОД на МВР П. е връчен на касатора на 11.04.2020г. - лично, като глобата е платена на 29.10.2020г., след срока по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП. Поради това и законосъобразно за неизпълнение на това задължение е ангажирана отговорността ѝ на основание чл. 185 ЗДвП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение № 20219185 от 06.12.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 3 състав, по нахд № 17241/2020 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.